

JOSEF ŽAMPACH

28. 11. 1913, ŠVIHOV – 8. 4. 1943, PLÖTZENSEE

ZÁKLADNÍ INFORMACE

- BYL PORUČÍK LETECTVA V PRVOREPUBLIKOVÉ ČESKOSLOVENSKÉ ARMÁDĚ, ODBOJÁŘ POPRAVENÝ NACISTY
- PO NASTOLENÍ PROTEKTORÁTU ČECHY A MORAVA A DEMOBILIZACI ČESKOSLOVENSKÉ ARMÁDY (NA JAŘE A V LÉTĚ ROKU 1939) PRACOVAL JAKO TECHNICKÝ ÚŘEDNÍK V ČKD.
- ZÁROVEŇ PŮSOBIL JAKO JEDEN ZE ČLENŮ VEDENÍ **SVAZU LETCŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ**, JEJÍŽ ILEGÁLNÍ ČÁST SE VÝZNAMNĚ ZAPOJILA (V LETECH 1939- 1940) DO DOMÁCÍHO A ZAHRANIČNÍHO **PROTINACISTICKÉHO ODBOJE** TÍM, ŽE KOORDINOVALA NELEGÁLNÍ „VÝVOZ ČESKOSLOVENSKÝCH LETCŮ“ ZA HRANICE PROTEKTORÁTU, ABY V CIZINĚ (V RÁMCI ZAHRANIČNÍHO ODBOJE) BOJOVALI ZA SVOBODU A OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA.
- INTENZIVNÍ ZÁSAHY GESTAPA DO PERSONÁLNÍCH STRUKTUR SVAZU LETCŮ ZAČALY V ÚNORU ROKU 1940 A POKRAČOVALY V MĚSÍCÍCH NÁSLEDUJÍCÍCH.
- JOSEF ŽAMPACH BYL **ZATČEN 4. DUBNA 1940**.
- VĚZNĚN TŘI ROKY V NACISTICKÝCH KÁZNICÍCH.
- DNE **4. SRPNA 1942** BYL **ODSOUZEN** LIDOVÝM SOUDNÍM DVOREM **K TRESTU SMRTI** ZA NAPOMÁHÁNÍ NEPŘÍTELI A PŘÍPRAVU K VELEZRADĚ (PŘEDEVŠÍM VŠAK ZA ÚČAST V PROTINĚMECKÉM DOMÁCÍM ODBOJI V RÁMCI ORGANIZACE SVAZU LETCŮ RČS).
- DNE **8. DUBNA 1943** BYL **SĚAT GILOTINOU** V BERLÍNĚ-CHARLOTENBURGU^[2] (V BERLÍNĚ-PLÖTZENSEE).

PAMĚTNÍ DESKA

V ULICI NA POŘÍČÍ

1061/37

NA PRAZE 1

NA NOVÉM MĚSTĚ

V tomto domě bylo od roku 1920 sídlo
SVAZU LETCŮ RČS

Na území Československa 16. března 1920
byl z tohoto místa legálně založen přístaništní
sv. letectvo do zahraničního ovládnutí, z něhož
218 pilotů šel na obnovu a rozvoje
našeho státu.

Za ústředí při organizování této akce byli
v letech 1920 - 1941 na čele republikánské
tito členové vedení Svazu letců RČS

kpt. let. Vladimír Černý
pplk. let. Josef Hamsík
por. let. Josef Šampach

V den 80. výročí založení 14. 11. 1923 věnoval
SVAZ LETCŮ ČESKÉ REPUBLIKY

TEXT NA PAMĚTNÍ DESCE

V TOMTO DOMĚ BYLO OD ROKU 1929 SÍDLO
SVAZU LETCŮ RČS

PO OKUPACI ČESKOSLOVENSKA 15. BŘEZNA 1939
BYLI Z TOHOTO MÍSTA ILEGÁLNĚ ODESÍLÁNÍ PŘÍSLUŠNÍCI
ČS. LETECTVA DO ZAHRANIČNÍHO ODBOJE, Z NICHŽ
546 POLOŽILO ŽIVOTY ZA OBNOVENÍ A SVOBODU
NAŠEHO STÁTU.

ZA ÚČAST PŘI ORGANIZOVÁNÍ TÉTO AKCE BYLI
V LETECH 1942–1945 NACISTY POPRAVENI
TITO ČLENOVÉ VEDENÍ SVAZU LETCŮ RČS

KPT. LET. VLADIMÍR ČERNÝ

PPLK. LET. JOSEF HAMŠÍK

POR. LET. **JOSEF ŽAMPACH**

V DEN 80. VÝROČÍ ZALOŽENÍ 14.11.1998 VĚNOVAL
SVAZ LETCŮ ČESKÉ REPUBLIKY

JEDNA Z MÁLA ZNÁMÝCH
FOTOGRAFIÍ
JOSEFA ŽAMPACHA

POCHÁZÍ Z ABSOLVENTSKÉHO
TABLA LETECKÉHO ODDĚLENÍ
VOJENSKÉ AKADEMIE V
HRANICÍCH.

VE TŘÍDĚ BYL NAPŘÍKLAD S
FRANTIŠKEM FAJTEM, KARLEM
MRÁZKEM, STANISLAVEM
FEJFAREM A DALŠÍMI.

JOSEF ŽAMPACH

AUTOR: KŘÍDLA VLASTI (9/1963)

Kaprun překonal
tragédií zbývajících
šest

F-16. Co je to?

odpustek

Dostali stovky letců do zahraničního odboje, sami skončili pod gilotinou

🕒 8. dubna 2021

Na jednom z domů v ulici Na Poříčí v Praze je poněkud omšelá pamětní deska, na níž jsou vyryta tři jména: Vladimír Černý, Josef Hamšík a Josef Žampach. Mnohým tato jména nic neřeknou, přesto byli to právě oni, kteří „exportovali“ bývalé letce do zahraničního odboje. Oni sami se však vítězství nad nenáviděnými nacisty nedočkali.

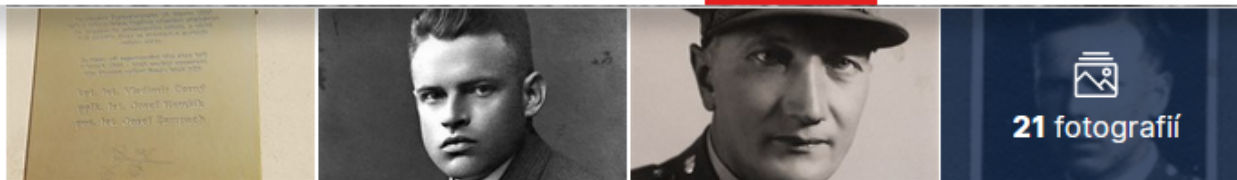

Reklama

IDNES.CZ
8. DUBNA 2021

[HTTPS://WWW.IDNES.CZ/TECHNET/VOJENSTVI/VLADIMIR-CERNY-JOSEF-HAMSIK-JOSEF-ZAMPACH-POPRAVA-BERLIN-PLOTZENSEE-ODBOJ-SVAZ-LETCEU-RCS.A210316_113605_VOJENSTVI_HM1](https://www.idnes.cz/technet/vojenstvi/vladimir-cerny-josef-hamsik-josef-zampach-poprava-berlin-plotzensee-odboj-svaz-letcu-rca.A210316_113605_VOJENSTVI_HM1)

„Německé vojsko, a to jak pěchota, tak letectvo, zahájí obsazování území republiky dne 15. března 1939 v 6 hodin ráno. Tomuto postupu nesmí být nikde kladen odpor, jelikož nejmenší incident může mít nedozírné následky a bude proti nám zakročeno se vší brutalitou. Všichni velitelé očekávají příchod u svých jednotek a podrobí se pokynům, které jim budou dány. Jednotky budou odzbrojeny. Vojenské a civilní letectvo musí zůstat na svých místech. OPL nebude aktivována. Žádná letadla nesmí být ostřelována...“ zní rozkaz nejvyšších představitelů armády, který jde ve 3:35 dálnopisem ke všem velitelstvím.

Vojáci prožívají další těžkou ránu. Už v září 1938 bylo odhodlán více než milion mužů se zbraní v ruce bránit vlast proti západnímu agresorovi. Nyní opět musí skousnout další ponížení. Potupně musí odevzdat své zbraně Němcům. Znovu bez výstřelu...

Zaměstnání pro letce

„Export“ leteckého personálu do zahraničí se rozbíhá, v novinách vychází trochu nenápadný inzerát. „Zaměstnání pro letce! Svaz letců má v záznamu velký počet mladých zdravých sil, zdatných řemeslníků všech oborů, úředníků technických i administrativních, absolventů středních a odborných škol s maturitou, obchodních příručí, šoférů, automechaniků (motorářů) a t. d. vesměs výkonných letců, kteří konali dodnes službu u vojenského letectva jako piloti, pozorovatelé a mechanici. Svaz letců obrací se s prosbou na zaměstnavatele, aby přijímáním jich do služeb umožnili jim existenci. Bližší sdělí Svaz letců v Praze II., Na Poříčí 37 telefon č. 638-19,“ píše se v textu, který už 24. března vyšel v Poledním listu či Venkově.

Inzerát Josefa Malého měl velký ohlas a do sídla Svazu letců v Praze v ulici Na Poříčí začaly proudit desítky bývalých příslušníků letectva, některé dny jich dokonce dorazilo až 120. Ono „zaměstnání“ však byla jen záminka, aby svaz organizovaně odeslal elitní zbraň rozpuštěné armády do zahraničí. Odchody začaly záhy, první pětičlenná skupina opustila Protektorát a zamířila do Polska 8. dubna.

Ovšem Malého inzerát neunikl pozornosti gestapa. V dubnu byl předvolán na jeho úřadovnu, kde mu důrazně sdělili, že se již nic takového nesmí v novinách objevit.

Nicméně činnost pokračovala dál, Svaz letců se propojil s odbojovou skupinou Obrana národa. Do sídla přicházeli další a další letci, postupně odcházelo až 30 lidí týdně ve třech skupinách. Všichni před odchodem museli složit slib věrnosti republice, a to nejdříve do rukou Vladimíra Černého, poté Josefa Malého.

První skupiny mířily přes severní Moravu do Polska, prap. Ladislav Vosyka z Obrany národa později ještě zajistil otevření tzv. balkánské trasy, která vedla přes Slovensko, Maďarsko, do Jugoslávie a dále na Střední východ a do Francie.

Mezi prvními letci, kteří zamířili do zahraničí, byl i například král vzduchu František Novák či Hamšíkův bratr Timoteus, toho Josef údajně vyprovodil až k hranicím, pak se ovšem vrátil zpět do Prahy. Dodejme jen, že Timoteus se dostal do Francie, kde vstoupil do československé armády, poté byl přidělen ke stíhací jednotce GC I/5, v níž 10. května 1940 padl u Sedanu.

Král vzduchu František Novák před svým speciálem Avíí B-422

Do dubna 1940, kdy byl Svaz letců zlikvidován, se podařilo do zahraničí odejít na 1 200 československým letcům, což byla více než třetina předválečného početního stavu letectva. Velká část se za hranice dostala právě díky činnosti představitelů Svazu letců.

Export vycvičených letců a dalších specialistů však nebyl jedinou činností svazu, zapojil se i do zpravodajské činnosti, zejména po napadení Polska 1. září 1939. Kvůli tomu dochází i k osudovému setkání. Koncem roku 1939 Hamšík oslovil bývalého poručíka letectva Josefa Žampacha, který se po nedobrovolném odchodu z armády stal technickým úředníkem v ČKD. Žampach měl sbírat a předávat informace o výrobě i opravách pancéřových vozů, ty poté byly předávány skupině okolo Miloše Bondyho. Bývalý majitel letecké továrny Avia (firma se 22. února 1928 stala součástí koncernu Škody Plzeň) tou dobou působil v Budapešti, kde pracoval pro francouzskou zpravodajskou službu, a z Prahy k němu přes spojky přicházely informace o zbrojním průmyslu, vojenských přesunech nebo průmyslové výrobě.

V 70. letech se v časopise Letectví a kosmonautika (13/1976) objevila informace, že zpravodajská skupina okolo Vladimíra Černého měla být napojena na sovětskou rozvědku GRU. Jde však o jistou příkrasu normalizačního redaktora, který se snažil zakrýt fakt, že informace šly k „buržoaznímu panu továrníkovi“. Nicméně je třeba podotknout, že SSSR skutečně vyslal do Protektorátu zpravodajskou skupinou, v níž byl i bývalý pilot ČSA Radoslav Selucký. Kromě něj se do Protektorátu vrátil i Jaroslav Lonek, Vladislav Bobák, Miloslav Hůla a Jan Vycpálek. Selucký se pochopitelně obrátil na své bývalé kolegy, jedním z nich byl například pilot ČLS Jan Šanda či bývalá letuška ČSA Marie Stará (*více o Seluckého skupině se dočtete v knize našeho spolupracovníka Miroslava Jindry Nebe, peklo, zem*). Rovněž navázal kontakt s Josefem Malým a Janem Kupkou ze Svazu letců, od nichž dostal i zpravodajské informace. Spolupráce však byla jen krátká, protože nedlouho po navázání kontaktu došlo k zatýkání činovníků Svazu letců. Také Seluckého skupina byla dopadena, prozrazena byla v březnu 1941, a to díky infiltrovanému konfidentovi německé SD Jaroslavu Bednářovi. V letech 1942 a 1943 bylo v Berlíně popraveno celkem 34 spolupracovníků sovětské GRU, a to včetně Seluckého a Šandy.

Vlna zatýkání

Zpravodajská činnost i „export“ bývalých letců samozřejmě neušly pozornosti protektorátním úřadům i gestapu. Začalo přituhovat. Černý, který byl vedoucím skupiny, přemlouval své kolegy k odchodu z Protektorátu. Hamšík se o to skutečně pokusil 13. února se svým bratrem Janem. Kvůli hlubokým závějím na moravsko-slovenském pohraničí se museli vrátit zpět do Prahy. Také bratr Josefa Hamšíka Jan byl později zatčen a vězněn v několika koncentračních táborech, na rozdíl od svých bratrů se však konce války dočkal.

K prozrazení skupiny došlo na přelomu zimy a jara 1940. Nejdříve byl 19. února zatčen v Budapešti Miloš Bondy, o několik dní později 23. února Vladimír Černý. Gestapo šlo i po Hamšíkovi, ten už se v té době skrýval, na své

jmeniny, 19. března, však navštívil rodinu, a právě tam ho další den zatkli. Zatýkání nepolevovalo, 4. dubna byl zatčen poslední z trojice poté popravených letců – Josef Žampach. Byli zatčení i další letci, ti však pod gilotinou neskončili, např. Rudolf Dalecký (*padl během Pražského povstání u vysočanského nádraží v Praze, pozn. red.*) či bývalý radiotelegrafista ČSA Jan Kupka. Jedinému z hlavních činovníků Svazu letců, kterému se povedlo uprchnout do zahraničí, byl Josef Malý, když za hranice odešel 2. května.

**Bratři na křídlech.
Příběh letců ze
zapomenuté fotky je
plný strachu i odvahy**

Letci byli nejdříve vězněni v Pankráci, odkud byli převáženi na brutální výslechy do nechvalně známé „Pečkárny“ (*Petschkův palác v Praze, v němž za Protektorátu sídlila hlavní úřadovna gestapa, pozn. red.*). „Srdíčko mé zlaté – vše šlo dobře. Včera jsem byl ještě u výslechu: konfrontace s Černým. Ten chudák je na tom hůře než já. Je mi ho líto. Cítil jsem se tam hned jistěji a sebevědoměji v důsledku naší rozmluvy o vzetí advokáta. – Nespal jsem do 3/4 4. – Lépe by bylo ty věci příště zase zašít do platna, nešustí to tolik – pokud možno. – Jsou-li doma ještě nějaké mapy, uklid’ je někam. Duše má, zase budu žít v naději na 2. V. – Tvůj vždy Tvůj Jožka,“ napsal Hamšík na jednom z motáků zaslaných ženě z pankrácké věznice.

Rozsudek ve jménu německého lidu

V Praze Na Pankráci strávili letci zhruba sedm měsíců, poté byli převezeni do vězení nejdříve v Drážďanech a Gollnowu u Štětína. Následně byli vězněni v Berlíně-Plötzensee, kde je soudil lidový soud v Berlíně.

„Když ho zavřeli, tak jsem jela s maminkou dvakrát nebo třikrát na návštěvu do Drážďan. Jeli jsme tam vlakem,“ vzpomínala v roce 2018 pro Paměť národa dcera Josefa Hamšíka Dagmar. „Brávala mě s sebou také do Berlína. Tam jsem ho viděla naposled na tajné návštěvě. Maminka našla podplácením způsob, jak jeden hlídač dovolil, abychom se viděli,“ dodala.

VÍCE ZDE (VČETNĚ PODCASTU):

**[HTTPS://WWW.PAMETNARODA.CZ/CS/
HAMSIKOVA-DAGMAR-1931](https://www.pametnaroda.cz/cs/hamsikova-dagmar-1931)**

Josef Hamšík byl popraven 8. dubna 1943 v 19:09. Ten den nacisté stali ve věznici Plötzensee v berlínské čtvrti Charlottenburg gilotinou i Vladimíra Černého a Josefa Žampacha. Kromě této trojice letců byli toho dne ještě popraveni další Čechoslováci: Rudolf Feistmantl, Jan Konstantin Kessler, František Nepilý, Alois Pacold, Karel Pajgr, Marie Ulrichová (viz tabulka na konci článku).

Josef Žampach

O generaci mladší Josef Žampach se narodil 28. prosince 1913 ve Švihově na Chrudimsku. Vystudoval vyšší státní průmyslovou školu. Po ní dobrovolně narukoval ke střeleckému pluku 303. V září 1933 absolvoval školu pro důstojníky lehkého dělostřelectva v Košicích a byl jmenován podporučíkem. Podal však žádost o přeložení k letectvu, kde 1. července 1935 zakončil výcvik a studium leteckého oddělení Vojenské akademie v Hranicích na Moravě. Ve třídě byl mimo jiné s pozdějšími velmi známými letci, kteří se proslavili na západní a východní frontě – Františkem Fajtlem, Karlem Mrázkem, Stanislavem Fejfarem, Vlastimilem Veselým, Josefem Hanušem a mnohými dalšími. Ze sedmadvaceti absolventů tohoto ročníku jich třináct odešlo do zahraničního odboje (tři z nich padli, tři byli vážně zraněni a jeden zajat), další dva pak byli za činnost v domácím odboji popraveni (Žampach a Václav Svoboda).

Josef Žampach

iDNES.cz

Po vyřazení z akademie byl Žampach přidělen k 3. letce Leteckého pluku 1, posléze k 43. letce téhož pluku. V roce 1937 se stal pobočníkem velitele 4. perutě v Pardubicích, kde byl až do rozpuštění armády. Oficiálně byl z armády propuštěn do výslužby 1. prosince 1939, už dříve však začal pracovat jako technický úředník v ČKD.

Na konci roku 1939 se zapojil do odbojové činnosti Svazu letců, 4. dubna následujícího roku byl zatčen a po více než třech letech věznění byl 8. dubna 1943 popraven.

In memoriam byl po válce povýšen postupně na nadporučíka (zpětně k 28. říjnu 1938), kapitána (k 1. květnu 1941) a štábního kapitána letectva (k 28. říjnu 1942). Rovněž obdržel československý válečný kříž 1939.

ústav pro studium
totalitních režimů

DOKUMENTACE POPRAVENÝCH ČECHOSLOVÁKŮ ZA DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY V BERLÍNĚ-PLÖTZENSEE

Ke stěžejním projektům výzkumu období nacistické okupace patří postupná dokumentace obětí druhé světové války z řad občanů protektorátu Čechy a Morava, respektive odsouzených soudy činnými jak v protektorátu, tak na území německé říše.

Pro hlubší poznání této problematiky jsou nepostradatelné fondy č. 134 (Německé soudy v protektorátu) a č. 141 (Německé soudy v říši) uložené v Archivu bezpečnostních složek (ulice Na Struze 3, Praha 1). Zvláštní pozornost chceme věnovat popraveným československým odbojářům a mapovat jednotlivá místa, vězeňská zařízení a popraviště, kterými prošli a která se pro ně stala osudnými. Prvním takovým počinem je vytvoření soupisu československých občanů popravených v letech druhé světové války v berlínské věznici Plötzensee. Dnes se na tomto místě nachází Památník Plötzensee (Gedenkstätte Plötzensee: www.gedenkstaette-ploetzensee.de), který eviduje v letech 1933–1945 téměř 3000 popravených – z toho přibližně 700 občanů bývalého Československa. Čechoslováky popravené v Plötzensee odsoudil v převážné většině Lidový soudní dvůr v Berlíně, z části pak berlínský zvláštní soud. Objevíme mezi nimi muže i ženy, mladistvé i staré, především pak lidi středního věku všech společenských vrstev a povolání. V naprosté většině rozsudků převládají politické důvody (příprava velezrady, napomáhání nepříteli, vlastizrada, velezrada, zpravodajská činnost, špionáž a další), v menší míře pak hospodářské či kriminální delikty.

[HTTPS://WWW.USTRCR.CZ/UVOD/POPRAVENI-
PLOTZENSEE/](https://www.ustrcr.cz/uvod/popraveni-plotzensee/)

„Německá Říše“

~~ČESKOSL. REPUBLIK~~
~~ZEMĚ ČECHY~~

POLIT. OKRES:
CHRUDIM.

Prokurátor Čechy a Morava čis. 22

LIST DOMOVSKÝ,

JIMŽTO OBEC

Svihovná

STVRZUJE, ŽE

Lampach Josef

CHARAKTER NEB ZAMĚTNÁNÍ:

úředník

NAROZEN(Í):

28 prosince 1913

STAV:

ženatý

MÁ V TÉTO OBCI PRÁVO DOMOVSKÉ.

u Svihovně dne 29. října 1939

PODPIS VLASTNÍ RUKY TOHO, KOMU SE LIST DOMOVSKÝ VYDÁ:

Lampach Josef

Měmeo Karel

RADNÍ.

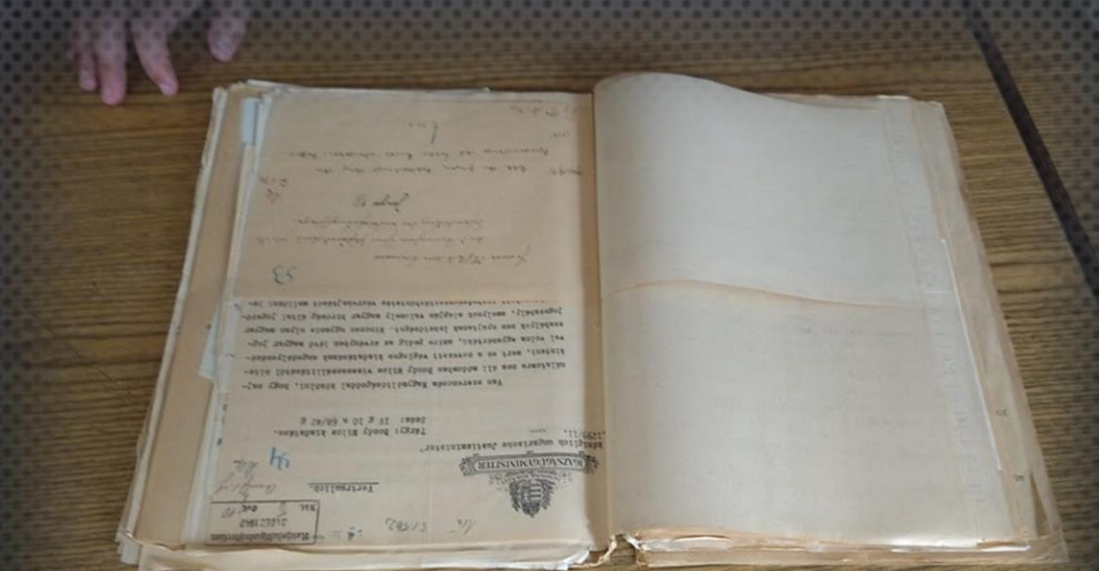
Lubek Josef

STAROSTA.

ÚSTAV PRO STUDIUM TOTALITNÍCH REŽIMŮ

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK

BADATELNA NA STRUZE

- FOND NĚMECKÉ SOUDY V ŘÍŠI (141): SIGN. 141-315-21 AŽ 22

H Hille Bl. 55
S XIII Bl. 17, 29, 30, 36

am 20. März 1940 vorläufig festgenommen und seit dem 28. März 1941 auf Grund des Haftbefehls des Ermittlungsrichters des Volksgerichtshofs von demselben Tage (556.403.40) in Untersuchungshaft, jetzt in dem Zuchthaus in Gollnow,

S XIII Bl. 38, 39, 44, 45

genehmigte Wahlverteidiger:
Rechtsanwälte Dr. Lichtenstein und Dr. Rau in Dresden-A., Comeniusstraße 3,

S XIV Bl. 4, 13

15. den Beamten im Ministerium des Innern und früheren Währnrich Franz N e p i l y aus Prag XIX, Kyjerska 3, geboren am 1. Dezember 1892 in Doini-Prin, verheiratet, Protektoratsangehörigen, nicht bestraft,

H Hille Bl. 1a

H Hille Bl. 99

S XV Bl. 13, 17, 18,
20

am 8. April 1940 vorläufig festgenommen und seit dem 3. Mai 1941 auf Grund des Haftbefehls des Ermittlungsrichters des Volksgerichtshofs von demselben Tage (556.404.40) in Untersuchungshaft, jetzt in dem Zuchthaus in Gollnow, bisher ohne Verteidiger,

Klage ich an,

N e p i l y vom Mai 1939 bis zum Februar 1940, R e č i n s k y vom Sommer 1939 bis zum Februar 1940, Č e r n y, P a c o l d, K a r l B o n d y, M i l o š B o n d y, H a m š i k, Z a m p a c h und K e i s t m a n t l vom Dezember 1939 bis zum Februar 1940, P a j g r, N o v a k, Z a c e k und K e š l e r vom Januar bis zum Februar 1940,

D r o x d o v á und S l a v i k im Februar 1940 gemeinschaftlich miteinander und mit anderen im Gebiete des Protektorats, insbesondere in Prag, sowie in Budapest durch dieselbe Handlung

1. sämtliche Angeschuldigten: das hochverräterische Unternehmen, mit Gewalt oder durch Drohung mit Gewalt ein zum Reiche gehöriges Ge-

biet

II. die Zeugen:

1. Bankdisponent Artur S c h w a r z, zur Zeit Untersuchungsgefangener im Zuchthaus in Gollnow: S I Blatt 139/150, 150/160,
2. Kanzleioffiziant J a r o s l a w P o h l, zur Zeit Untersuchungsgefangener im Zuchthaus in Gollnow: S I Blatt 162/167, 167/174, 175/180, 180/186,
3. Akteurdirektor Stanislaus L i v e š k a, zur Zeit Untersuchungsgefangener im Strafgefängnis Plötzensee in Berlin: S XX Blatt 43/55,
4. Schriftleiter Josef J o š t, zur Zeit Untersuchungsgefangener im Zuchthaus in Gollnow: S V Blatt 19, 20/23, 24;

III. 1. der noch zu benennende Sachverständige des Oberkommandos der Wehrmacht zur Vertretung des Gutachtens: H Blatt 91/93,

2. der noch zu benennende Sachverständige des Reichsführers H und Chefs der deutschen Polizei zur Vertretung des Gutachtens: H Blatt 103/108;

IV. folgende Urkunden und sonstige Beweismittel:

1. die Strafregisterauszüge: H Hille Blatt 1a,
2. die bei dem Angeschuldigten P a c o l d sichergestellten Berichte: A Anlagen 1/10,
3. die bei dem Angeschuldigten P a c o l d sichergestellten Schreiben des M i l o š B o n d y sen.: A Anlagen 11 und 12,
4. die Berichte der Angeschuldigten Č e r n y, P a c o l d und R e č i n s k y: A Anlage 34, Blatt 1, 1a, 8/9, Anlage 36.

Ich beantrage,

gegen die Angeschuldigten Vladimir Č e r n y, Alois P a c o l d, K a r l P a j g r, K a r l B o n d y, M i l o š B o n d y, J a r o s l a w N o v a k, F r a n z Z a c e k, Vlastimila D r o x d o v á, J o h a n n S l a v i k, J o s e f H a m š i k, J o s e f Z a m p a c h, R u d o l f F e i s t m a n t l, K o n s t a n t i n K e š l e r,
Josef

uldigten
ven. einen
gegen soll
ch den Fro-
n Č e r n y
nd sodann
achen. Spä-
findenden
ale Mit-
abel erfuhr
che Nach-
erleiten

Č e r n y

den ehe-
ten
in Verlauf
richten zu
wolle.
dies für
kam aber
ittlung
k mit dem
g. Diesen
ruppen-
zu ermit-
nfabrik

Feistmantl
n und
te das
it, daß
te ver-
bruar 1940
si ihm
von
über
30

S XX Bl.37
S I 87
S XX 15/16,
35/37
S A Anlage 9

S XX Bl.35

S XX, 34/35

S I Bl.90
S II 57/58

A Anlage 8 u.9

S I Bl.85,96
S XVII Bl.3/4,
S XVIII Bl.4,6,
15
9/10

30 bis 40 in der Richtung nach Mährisch-Ostau erfolgte deutsche Truppentransporte an Černy ab.

Bei einer anderen Gelegenheit teilte er diesem mit, daß in Pfabram und Jinetz deutsche Infanterieeinheiten ausgeladen worden wären.

Außer diesen militärischen Nachrichten lieferte Feistmantl dem Angeeschuldigten Černy noch Mitteilungen über Vorgänge in der Wirtschaft, von denen er als Vorstand der Gruppe Wirtschaft bei der Landesbehörde in Prag Kenntnis erhielt; so beschaffte er unter anderem Berichte über Kohlenmangel, Rohstoff- und Textilwarenknappheit, sowie das Einfrieren von Kartoffelvorräten. Außerdem übermittelte er wohl im Januar oder Februar 1940 dem Angeeschuldigten Černy einen in der Zeitung der Vlachabewegung veröffentlichten Bericht über eine Versammlung, in der die Protektoratsregierung in Gegenwart von Vertretern des Reichaprotektors beschimpft worden sein sollte.

Bei der Übergabe des zweiten oder dritten Berichts gab Černy dem Angeeschuldigten Feistmantl bekannt, daß diese Nachrichten an Miloš Bondy sen. in Budapest übersandt und von dort nach England oder Frankreich weitergeleitet würden. Einige dieser Berichte schrieb Feistmantl in Gegenwart des Angeeschuldigten Černy und unter dessen Mitwirkung nieder und unterzeichnete sie mit seinen Decknamen "Holěšouskym Elz". Zwei davon sind bei dem Angeeschuldigten Pačold vorgefunden worden.

3. Die Zusammenarbeit der Angeeschuldigten Č e r n y , H a m š i k und Z a m p a c h .

Um Weihnachten 1939 forderte Č e r n y oder auf dessen Veranlassung der Funktionär des tschechischen Fliegerverbandes Josef Naly den Angeeschuldigten H a m š i k auf, Nachrichten aller Art zu beschaffen, die nach Budapest gesandt werden sollten. Černy teilte ihm dann bei einer der nächsten Besprechungen mit, daß diese Nachrichten durch Miloš Bondy sen. zu Spionagezwecken nach Frankreich weitergeleitet würden. Hamšik setzte sich darauf mit dem Angeeschuldigten Z a m p a c h in Verbindung, welcher als Zeichner bei der

mit

XVII Bl. 16/17,
XVIII Bl. 10/12

mit der Herstellung von Panzerwagen beschäftigten Firma Kolben-Donek in Prag tätig war. Er ersuchte ihn, ihm alles zu berichten, was er über die Erzeugnisse des Betriebes wisse, und teilte ihm auch mit, daß die Mitteilungen durch Kuriers nach Frankreich übersandt würden. Obwohl Zempach hieraus klar erkannte, daß es sich dabei um Spionage gegen das Deutsche Reich handelte, brachte er in der folgenden Zeit auf Grund eigener Beobachtungen, die er hauptsächlich vom Fenster seines Arbeitsraumes aus anstellte, den Angeeschuldigten Hamšik bei mehreren Zusammenkünften die folgenden Mitteilungen:

In dem Betrieb der Firma Kolben-Donek würden Panzerwagen in gleicher Weise wie früher für das tschechische Heer gebaut sowie im Kampf beschädigte Panzerwagen ausgebessert. Die fertigen Wagen würden auf Probefahrten geprüft, die eingebauten Maschinengewehre von der Firma Janacek geliefert und auf Schießplätzen eingeschossen. Eingebaut würden Maschinengewehre mit einem Kaliber von 7,9 mm und Geschütze mit einem Kaliber von 3/4 an. Mitunter führen täglich ein bis sechs Wagen auf den Schießplatz. An der Rückseite der Panzerwagen würden starke Haken angebracht, die vermutlich zur Befestigung eines Verbindungsstückes beim Abschleppen bestimmt seien. Da eine gewisse Knappheit an Rohstoffen bestände, würden die einlaufenden Bestellungen je nach der Dringlichkeit in vier Klassen eingeteilt.

S XVII Bl. 16,
20/22, 96

S I Bl. 85/86,
87/88

S I Bl. 88

XVII Bl. 18/19

Diese Meldungen stellte Hamšik, obwohl er sie für geheimhaltungsbedürftig hielt, mindestens dreimal zu schriftlichen Berichten zusammen, die er im Laufe des Januar 1940 dem Maly in dessen Kanzlei übergab. Maly leitete dann die Berichte an den Angeeschuldigten Černý weiter, der sie dem Angeeschuldigten Pacold zur Übermittlung an Miloš Bondy sen. aushändigte. Hamšik überbrachte ferner dem Angeeschuldigten Černý oder dem Maly auf deren Bitte eine Anzahl Generalstabskarten in dem Maßstab 1 : 100.000 und 1 : 200.000 von der südlichen Slowakei und Karpathenrußland, die er während seiner Dienstzeit in der tschechoslowakischen Armee ange-

schaft

DO PIS NA ROZLOUČENOU DCEŘI JANĚ

8. DUBEN 1943

DEN POPRAVY (PLÖTZENSEE)

Name des Briefschreibers:

Herr Lampach.

Belesen:

Berlin-Blögenfee, den 8. duben 1943.
Königsdamm 7
Haus 11.

Práva' žmické moj!

Pr. Ti mám a poličku okupis v mém životě,
příběhářův ho k. bláznivě tví mamické s. prošou,
aby Ti ho dala a' hude' volka'. Ta Ti kalli vsi joni
a nejlípě vyprávěti a' tomu hude' rozuměti.

Bud' žnosim Te na m' v' tvém hudočném
životě hudočn', smai se se vsich v'ijel n'el j' n'ro-
viti a' a' jichou hude' moci, postaraj se postaraj
hude' v' žijel možnostech o jiji' raonati. Ž
to Tvá mamické, nejhudočn'ji a' nejlípě ne
mítě, jaba' jiu m'úe býti a' mít' jsem j' takí
naok' vsi rád'. Proto Te žnosim, sp'ím toto postaraj
m' j'ni.

Žni' samolubem bylo dopřáno jiu po směřce,
abych si Te mohl' pochovat, pomachiti se s'etou
a' jak' mojim nerozumytostem jsem byl od' Vás
odtržen. Nechtěl jsem nic al'ho udělati, n'itaky
jsem n'uvěřil, že es. to. mohl' být tak' postaraj
a' Tebe s' Troji mamickou j'iviti tak' do neštěstí.

Nur die Linien benutzen! Ränder nicht beschreiben!

Žnosim m' to - ano a' hude' li' v' mém životě
moci, smai se žnosim Te j' žnosim a' d'etě
j' m' mo' m'ob, žim sp'ím nejlípě i m'it
postaraj nejhudočn'ji j'ni; chciť bycl abych
m' se o m' jichou postaraj, aby onai ž
byly jichou v' životě štěstí. Doufám, že
hude' m'i tak' štěstí a' se tak' neopustí. Bud'
moji hudočnou d'aristou, abych mohl' k'liče' odjít
ti žnosim a' hude' v' h'it, smai se vsich v'
mém životě j'itě a' j'itě j'itě, aby d'etě
radost v' j'ni' j'itě v'itě, m' mamické a'
byla možná' mému životě. To Ti hude' i
nejlípě se odměnou v' Troji mamické. Ž
m'ím, se se sp'ím sejdeme j'itě. Ž
tam si žnosim o' m'asim smai. Ž
na' Vás m'obit, aby Vás' j'itě život byl
v'itě h'itě a' utpěti.

Bud' Žohem žmické moj, m'j' štěstí m'
m'it, se jsem Vás' m'it s' mamickou m'it vsi rád'
a' se jiu ^{m'ím} sm'ím jsem byl od' Vás' odtržen. Ž
j'itě o' m'itě d'etě h'itě utpěti a' Vás' život
a' j'itě j'itě, jak' jak' sám jsem Vám' ho chciť
j'itě j'itě.

Žba' Te h'itě h'itě Troji mamické.

Absender: Josef Lamprecht, Berlin-Platzensee,
Königsdamm 7, Haus II.

DOPIS NA ROZLOUČENOU - MANŽELCE

Name des Br. / Schreibers:

Josef Zampach

Berlin-Bildgensee, den Sonntag 1913.
Königsdamm 7
Haus 11

Gelesen:

Právní Manuško moj!

Pro te posledni dopis a prsim ti, moze
te prsim bud' statična, prijimi ho ochodlati
a maie se se vsetch nit vrazim vladnim a vrazim
nasho ditete vici prijimati tak, jak se stvrdit
~~pro vas oti. Nchacej ochodu a obodu, se zji~~
~~prsim istou istou.~~

Nimam jak bych se se prijimati vrazim, vrazim
tak, jak bych se prijimati. Nij, vrazim vrazim
v 100 hod. hude vrazim. Dovidat, vrazim hude mi
le vrazim duse odhodlati a maie stare maie iam,
abych se s tebou moze vrazimati tak, jak bych chtel.
Prado mamisko nase drake, loucim se s tebou,
nij je te vse nejlepsi pro vrazim prsim vrazim a
vrazim, prsim vrazim, se vrazim vrazim vrazim.
Zapomeni bys me me a kadej hude vrazimati, tak
prsim ti, vrazim ti je vrazim, jakli jev ti
nikdy vrazim, tak mi to prsim ti maie ochodlati
maie a maie jev ti vrazim tak vrazim, jak me prijimati

Nur die Linien benutzen! Ränder nicht beschreiben!

na vrazim, chtel jev prsimati a vrazim jev prsimati
a nase ditete. Prsim bud' mi maie prijimati. Nij, vrazim
jev vrazimati, se maie vrazimati vrazimati vrazimati
vrazimati ochodlati, se te vrazimati vrazimati maie vrazimati
vrazimati. To mi na vrazimati se vrazimati vrazimati.

- prijimati mamisko nase drake, prsimati se maie
vrazimati, vrazimati jev se s vrazimati vrazimati vrazimati
vrazimati, jak mi jev te vrazimati vrazimati. Dovidat jev vrazimati
vrazimati, prsimati jev se s vrazimati vrazimati vrazimati, ak
vrazimati jev vrazimati vrazimati na vrazimati. Je vrazimati, jakli
vrazimati vrazimati jev mi vrazimati vrazimati.

~~Prado mamisko nase drake, loucim se s tebou,~~
~~nij je te vse nejlepsi pro vrazim prsim vrazim a~~
~~vrazim, prsim vrazim, se vrazim vrazim vrazim.~~
a to vrazimati je prsimati vrazimati. Prsimati vrazimati
vrazimati vrazimati, vrazimati takli a prsimati, vrazimati se s vrazimati vrazimati
vrazimati - ams. Nij, vrazimati vrazimati, abych vrazimati a nase ditete vrazimati
vrazimati vrazimati vrazimati. Dovidati vrazimati vrazimati vrazimati vrazimati
vrazimati a vrazimati vrazimati vrazimati, vrazimati se vrazimati vrazimati
vrazimati vrazimati vrazimati a vrazimati vrazimati vrazimati vrazimati. Prsimati
vrazimati vrazimati a je vrazimati vrazimati vrazimati vrazimati,
abych vrazimati vrazimati vrazimati vrazimati vrazimati, abych vrazimati
vrazimati vrazimati vrazimati vrazimati vrazimati vrazimati vrazimati vrazimati
vrazimati vrazimati vrazimati vrazimati vrazimati. To je maie vrazimati
vrazimati a prsimati, hude vrazimati vrazimati vrazimati vrazimati vrazimati a

Prsimati vrazimati vrazimati

Trij 9 dopis jsem dostal 3 l. m. - v sobotu,
současně i balíček s vitamíny od látky. Pak
si náhle ve hřevu ve 5.30 BM a dnes potom
jenže 15. BM. Ty doufám, že dostaneš i s ostatními
měnu spíl. Za vše Tobi, Gustoni a Vám věm, doufám
ještě jednou co nejdříve ji obliuji.

Věděli jste Marušto, co mám, odharuji Tobi
a Janičce. Bohužel, je ještě tak málo a máji mě,
že vás nemohu lépe rozpoznat. Vím, máte v Bohu,
že mi vás bude stát a se nedokážu, aby se Vy, moji
vinnou ještě více lepší. Budu také prosit
i moji rodiče, aby vám dali ještě to, co mám
mít pro své zdraví.

~~Budu~~ Bohužel Marušto moji, vše nejlepší To
příje co jen mohu; snad jednou sám na věčnost,
na tom druhém lepším světě se ještě sejde.
Soucítím se i s Třími rodiči, sourozenci a
příbuznými. Porochuji je naposled a paním,
aby mi Tobi stali a v úvůli Ti pomáhali, pokud
je jim holt možno.

Pro Janičku přikládám vlastní dopis a ať
jednou bude velká a uměl čísti, dej jí ho prosím
Tě. Snad jednou tomu holt rozumět.

Láá Tě, naposledy Trij. Janička.